

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu : **I. I. P. B.**, H. M. 16, B., **II. E. B.**, H. M. 16, B., obaja zastúpení JUDr. M. T. – B., advokátkou so sídlom R. D. 6, B. proti žalovanému: **Krajský stavebný úrad v Bratislave**, Lamačská cesta 8, B., za účasti **Mgr. A. H.**, B. 6, B. zast. JUDr. J. H., advokátom so sídlom R. 2, B. o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A/2006/1605/JAN zo dňa 26. septembra 2006 o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 429/06-64 zo dňa 13. februára 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 429/06-64 zo dňa 13. februára 2009, **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. A/2006/1605/JAN zo dňa 26. septembra 2006, ktorým čiastočne zmenil rozhodnutie o povolení stavby : „Rodinný dom“ na pozemku parc. č. X./X. v k. ú. M. I., K. ul., ktoré vydalo M. S. dňa 8. júna 2006 pod č. SÚ – 1139/2006/Šm ako

prvostupňový správny orgán. Toto rozhodnutie žalovaný zmenil tak, že na strane 2 rozhodnutia, v bode B) „Podmienky pre realizáciu“ doplnil : „Na obvodovej stene, ktorá susedí s pozemkom parc. č. X./X. sa nebude realizovať okenný otvor navrhovaný v obytnej miestnosti v podkroví rodinného domu“, v ostatnom napadnuté prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Účastníkom súd náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch predmetného rozsudku krajský súd uviedol, že žalobcovia neuviedli relevantné skutočnosti, s ktorými by sa žalovaný nebol podrobne zaoberal a ktorými by boli preukázané konkrétne porušenia alebo ohrozenia ich subjektívnych práv, alebo preukázali, že správne orgány pri hodnotení nimi vykonaných dôkazov porušili ustanovenie § 34 ods. 5 Správneho poriadku (§ 140 Stavebného zákona). Ak žalobcovia namietali, že povolená stavba znehodnocuje ich pozemok a obmedzuje možnosti jeho využitia, potom sa vyjadrovali iba všeobecne, pretože žiadne konkrétne tvrdenia na svoju obranu neuviedli ani nepoukázali na žiadne konkrétne skutočnosti, ani na svoju obranu nenavrhlí v tejto súvislosti vykonať nijaký dôkaz.

Proti tomuto rozsudku podali žalobcovia v I. a II. rade v zákonnej lehote dňa 11. februára 2009 odvolanie, v ktorom uviedli, že rozhodnutím č. SOÚ-296/2004/Šm bola určená vzdialenosť navrhovanej obslužnej komunikácie 6m od uličnej čiary. Zmenou tohto rozhodnutia rozhodnutím č. SOÚ-1311/2005/Šm došlo k zmene tejto vzdialenosti na 5m. Je teda nesprávne odôvodnenie krajského súdu, že rozhodnutie č. SOÚ – 296/2004/Šm sa netýkalo umiestnenia stavieb domov. Tým, že žalovaný zmenil svoje rozhodnutie vlastne dovolil zmeniť umiestnenie stavby na pozemku vedľajšieho účastníka, čím obmedzil možnosť dispozície s umiestnením stavby na pozemku žalobcov. Žalovaný nekonkretizoval ani inak nezdôvodnil, o ktoré zákonné ustanovenia sa opiera a z akého dôvodu nebolo rešpektované rozhodnutie o umiestnení stavby č. SOÚ – 296/2004/Šm. Záverom žalobcovia navrhli, aby bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 429/06-64 zrušený a vec vrátená na nové konanie.

K podanému odvolaniu sa dňa 30. marca 2009 vyjadril žalovaný tak, že sa stotožnil s názorom krajského súdu vyjadreným v napadnutom rozsudku. Rozhodnutím o umiestnení stavby Individuálna bytová výstavba 22 rodinných domov – Ž. U. S. č. SOÚ-296/2004/Šm zo dňa 28. apríla 2004 sa umiestňovala technická infraštruktúra, a to boli komunikácie a spevnené plochy, vodovod, splašková komunikácia, plynovod a NN rozvody, verejné osvetlenie. Týmto rozhodnutím neboli umiestnené jednotlivé rodinné domy, boli ním dané

všeobecné podmienky pre umiestňovanie rodinných domov. Preto žalovaný musel v spojenom územnom a stavebnom konaní umiestniť rodinný dom vedľajšieho účastníka. Umiestnením predmetného rodinného domu vo vzdialenosti 3m od hranice s pozemkom parc. č. X./X. nebolo porušené rozhodnutie o umiestnení stavby, ktoré bolo vydané pre danú lokalitu. Žalovaný neporušil ust. § 6 ods. 3 vyhlášky č. 532/2002 Z. z. Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie, podľa ktorého ak rodinné domy vytvárajú medzi sebou voľný priestor, vzdialenosť medzi nimi nesmie byť menšia ako 7m. Vzdialenosť rodinných domov od spoločných hraníc pozemkov nesmie byť menšia ako 2m. Dôvodom umiestnenia predmetného rodinného domu 3m od hranice medzi pozemkami parc. č. X./X. a X./X. je poloha nízkonapäťového kábla 3xNAVY4Bx240, ktorý je vedený cez pozemok vedľajšieho účastníka, oproti oploteniu s pozemkom parc. č. 2008/2, vo vzdialenosti cca 1,5m od hranice pozemkov. Podľa ust. § 36 zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike bolo potrebné zachovať ochranné pásmo káblového vedenia. Umiestnením rodinného domu boli tieto podmienky splnené.

Vedľajší účastník sa k podanému odvolaniu vyjadril dňa 27. marca 2009 tak, že sa stotožnil názorom Krajského súdu v Bratislave. Súd sa, podľa neho, vecou dostatočne zaoberal, dostatočne zistil skutkový stav veci, v dôsledku čoho dospel k správne právnemu záveru. Napadnutý rozsudok navrhol potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa preskúmal z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O. s. p, § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p.). Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 vety prvej OSP, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 17. decembra 2009 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 OSP v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, sa postupuje podľa druhej hlavy piatej časti OSP.

Podľa § 39a ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom a územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „Stavebný zákon“) rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok, umiestňuje sa stavba na ňom, určujú sa podmienky na umiestnenie stavby, určujú sa požiadavky na obsah projektovej dokumentácie a čas platnosti rozhodnutia. Umiestnenie stavby sa vyznačí v grafickej prílohe územného rozhodnutia.

Podľa § 39a ods. 2 Stavebného zákona v podmienkach na umiestnenie stavby sa určia požiadavky

- a) na ochranu prírody a krajiny a na zabezpečenie starostlivosti o životné prostredie,
- b) na zabezpečenie súladu urbanistického riešenia a architektonického riešenia stavby s okolitým životným prostredím, najmä na výškové a polohové umiestnenie stavby vrátane odstupov od hraníc pozemku a od susedných stavieb, na výšku stavby, prístup a užívanie stavieb osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie, na napojenie na siete technického vybavenia, napojenie na pozemné komunikácie, na podiel zastavanej plochy a nezastavanej plochy zo stavebného pozemku vrátane požiadaviek na úpravu jeho nezastavaných plôch,
- c) vyplývajúce z chránených častí krajiny alebo z ich blízkosti,
- d) vyplývajúce zo stanovísk dotknutých orgánov.

Podľa § 66 ods. 1 Stavebného zákona v stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Stavebný úrad zabezpečí určenými podmienkami najmä ochranu záujmov spoločnosti pri výstavbe a pri užívaní stavby, komplexnosť stavby, dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, prípadne ich predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi, predovšetkým vylúčenie alebo obmedzenie negatívnych účinkov stavby a jej užívania na životné prostredie.

Podľa § 66 ods. 2 Stavebného zákona záväznými podmienkami uskutočňovania stavby sa zabezpečí, prípadne určí

- a) umiestnenie stavby na pozemku v prípadoch spojeného konania o umiestnení stavby so stavebným konaním,
- b) ochrana verejných záujmov, predovšetkým zdravia ľudí a životného prostredia,
- c) dodržanie príslušných technických predpisov, prístup a užívanie stavby osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie,
- d) lehotu na dokončenie stavby,
- e) plnenie požiadaviek uplatnených v záväzných stanoviskách podľa § 140b dotknutými orgánmi, ak nie sú určené správnymi rozhodnutiami, prípadne požiadavky vlastníkov sietí a zariadení verejného dopravného technického vybavenia na napojenie na tieto siete,
- f) stavebný dozor alebo kvalifikovaná osoba, ak sa stavba uskutočňuje svojpomocou,
- g) použitie vhodných stavebných výrobkov, 1k)
- h) povinnosť oznámiť začatie stavby.

Podľa § 6 vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 532/2002 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie (ďalej len „Vyhláška“), pre odstupy stavieb sú ustanovené určité podmienky:

Ods.1 Vzájomné odstupy stavieb musia spĺňať požiadavky urbanistické, architektonické, životného prostredia, hygienické, veterinárne, ochrany povrchových a podzemných vôd, ochrany pamiatok, požiarnej bezpečnosti, civilnej ochrany, požiadavky na denné osvetlenie a preslnenie a na zachovanie pohody bývania. Odstupy musia umožňovať údržbu stavieb a užívanie priestorov medzi stavbami na technické alebo iné vybavenie územia a činnosti, ktoré súvisia s funkčným využívaním územia.

Ods. 2 Stavbu možno umiestniť na hranici pozemku, len ak jej umiestnením nebude trvalo obmedzené užívanie susedného pozemku na určený účel.

Ods. 3 Ak rodinné domy vytvárajú medzi sebou voľný priestor, vzdialenosť medzi nimi nesmie byť menšia ako 7 m. **Vzdialenosť rodinných domov od spoločných hraníc pozemkov nesmie byť menšia ako 2 m.**

Ods. 4 V stiesnených územných podmienkach možno vzdialenosť medzi rodinnými domami znížiť až na 4 m, ak v žiadnej z protíľahlých častí stien nie sú okná obytných miestností; v týchto prípadoch sa nevyžaduje dodržanie vzdialeností od spoločných hraníc pozemkov podľa odseku 3.

Ods. 5 Iné riešenia vzdialeností rodinných domov, ako sú ustanovené v odsekoch 3 a 4, možno určiť iba na podklade výpočtov a meraní preukazujúcich splnenie požiadaviek na vzájomné vzdialenosti podľa odseku 1 alebo podľa územného plánu zóny.

Ods. 6 Vzdialenosť priečelí budov, v ktorých sú okná obytných miestností, musí byť najmenej 3 m od okraja pozemnej komunikácie; táto požiadavka neplatí pre budovy umiestňované v stavebných medzerách radovej zástavby.

Ods. 7 Vzájomné odstupy a vzdialenosti treba merať na najkratších spojniciach medzi vonkajšími povrchmi obvodových stien, ďalej od hraníc pozemkov a okrajov pozemnej komunikácie. Vystupujúca časť stavby sa zohľadňuje, ak vystupuje viac ako 1,50 m od steny.

Z obsahu priložených spisov odvolací súd zistil, že predmetom preskúmania je rozhodnutie žalovaného č. A/2006/1605/JAN zo dňa 26. septembra 2006, ktorým čiastočne zmenil rozhodnutie o povolení stavby : „Rodinný dom“ na pozemku parc. č. X./X. v k. ú. M. I., K. ul., ktoré vydalo M. S. dňa 08.06.2006 pod č. SÚ – 1139/2006/Šm ako prvostupňový správny orgán. Toto rozhodnutie žalovaný zmenil tak, že na strane 2 rozhodnutia, v bode B) „Podmienky pre realizáciu“ doplnil : „Na obvodovej stene, ktorá susedí s pozemkom parc. č. X./X. sa nebude realizovať okenný otvor navrhovaný v obytnej miestnosti v podkroví rodinného domu“, v ostatnom napadnuté prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Tvrdenie žalobcov, že predmetným rozhodnutím nebolo rešpektované rozhodnutie o umiestnení stavby č. SOÚ – 296/2004/Šm zo dňa 28. apríla 2004, v časti zmenené rozhodnutím č. SOÚ – 1311/2005/Šm zo dňa 17. mája 2005 neobstojí.

Rozhodnutím o umiestnení stavby č. SOÚ – 296/2004/Šm boli určené podmienky pre stavbu „Individuálna bytová výstavba 22 rodinných domov – Ž. U. S.“, umiestňovanú objektovú stavbu tvoria: komunikácie a spevnené plochy, splašková kanalizácia, vodovod, plynovod, NN rozvody a verejné osvetlenie. Umiestenie jednotlivých rodinných domov na konkrétnych pozemkoch v zmysle ust. § 39a Stavebného zákona nebolo predmetom tohto rozhodnutia. Boli ním stanovené iba rámcové podmienky pre umiestňovanie rodinných domov (nie umiestnenie samotné) v súvislosti s bytovou výstavbou ako celkom.

V bode A) Urbanistické a architektonické podmienky rozhodnutia SOÚ-296/2004/Šm, časť Všeobecné podmienky pre umiestňovanie rodinných domov sú určené podmienky záväzné pre každý z domov a to :

1. uličná čiara bude 6,00 m od navrhovanej obslužnej komunikácie

2. každý stavebník je povinný nechať jedno neoplotené parkovacie miesto na svojom pozemku
3. vzdialenosti medzi jednotlivými domami budú min. 7,00 m
4. max. výška stavby +10,00 m

Zo znenia bodu 1 rozhodnutia vyplýva, že hodnota **6,00 m je stanovená ako vzdialenosť uličnej čiary od obslužnej komunikácie**. Z tejto nemožno vyvodit', že rodinný dom vedľajšieho účastníka má byť umiestnený 6,00 m od pozemku žalobcu. Vzdialenosť komunikácie od uličnej čiary predstavuje vzdialenosť od hranice stavebného pozemku s verejným priestorom, v tomto prípade od obslužnej komunikácie. V tejto súvislosti považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že zmena rozhodnutia SOÚ-296/2004/Šm sa týkala pozemkov s parc. č. X./X., X./X. a X./X. k. ú. M. I., pozemok vedľajšieho účastníka s parc. č. X./X. a žalobcu s parc. č. X./X. nebol zmenou tohto rozhodnutia dotknutý, teda tvrdenie žalobcov v odvolaní, že zmenou tohto rozhodnutia dovolil žalovaný vedľajšiemu účastníkovi zmeniť umiestnenie stavby na jeho pozemku a tým obmedzil možnosť dispozície s umiestnením stavby na pozemku žalobcov, nie je správne.

Ďalšia podmienka vzťahujúca sa na umiestnenie rodinného je hodnota 7,00 m stanovujúca vzájomnú vzdialenosť jednotlivých domov. Táto podmienka zároveň vyplýva z ust. § 6 ods. 3 Vyhlášky. Parcela žalobcov č. X./X. nie je doposiaľ zastavaná, teda logicky nemohlo dôjsť k nedodržaniu tejto vzdialenosti.

K námietke žalobcov v súvislosti so znehodnotením ich pozemku a obmedzením možnosti jeho využitia sa odvolací súd stotožnil s názorom krajského súdu, keď tieto tvrdenia považoval za všeobecne formulované bez relevantných skutočností, ktoré by ich podporovali.

Jednou z podmienok preskúmania zákonnosti správnych orgánov je tvrdenie žalobcu podľa ust. 247 ods. 1 OSP, že bol rozhodnutím a postupom žalovaného ukrátený na svojich právach. Ak je táto náležitosť žaloby splnená, správny súd v priebehu konania na súde zisťuje, či je tvrdenie žalobcu pravdivé, avšak správne súdnictvo je ovládané prejednacím princípom, súd na podporu tvrdení účastníkov nevyhľadáva dôkazy. K procesným povinnostiam účastníka patrí aj dôkazná povinnosť, súd ex offo nemôže zisťovať, vnášať skutočnosti a označovať dôkazy, ktoré účastníci neuviedli.

Vzhľadom na vyššie uvedené má odvolací súd za to, že odvolacie námietky odporcu neboli spôsobilé spochybnit' vecnú správnosť napadnutého rozsudku, preto súd rozhodol v súlade s ust. § 219 ods. 1, 2 OSP, keď rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c OSP, keď žalobcovi, ktorý nemal úspech vo veci náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.

V Bratislave, dňa 17. decembra 2009

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská